



Arrest

nr. 59 973 van 19 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Geraj (gemeente Preshevë, Zuid-Servië). U bent homoseksueel. In 2003 – u was toen veertien jaar oud – begon u een relatie met (Y.Y), een dorpsvriend. Voor beide was het de eerste relatie. Twee jaar geleden werden jullie in de wagen betrapt terwijl jullie seksuele betrekkingen hadden. Nadien werd u in de stad Preshevë geslagen. U legde klacht neer bij de politie. Toen u zich later bij de politie ging informeren, kreeg u te horen dat ze nog niet verder stond met het onderzoek. In april of juni 2010 werden u en (Y.) opnieuw betrapt door vier jongeren terwijl jullie seksuele betrekkingen hadden. Jullie werden geslagen en beledigd. De volgende dag werd u in de stad Preshevë aangevallen door vijf of zes personen waarbij u geslagen en beledigd werd omwille van uw seksuele geaardheid. U diende hiervoor klacht in tegen uw belagers en u deelde hierbij uw seksuele geaardheid mee, maar de twee agenten van dienst lachten u enkel uit en zeiden dat

ze niets voor u konden doen. Toen u later die dag thuiskwam werd u door uw ouders uit het huis gezet. Ze hadden van de dorpelingen vernomen dat u homoseksueel bent. Sindsdien verbleef u op verschillende plaatsen, in velden en garages. U bleef met (Y.) afspreken en seksuele betrekkingen hebben. Uw neef (A.) bezorgde u eten en af en toe vond hij werk voor u. Ongeveer een week nadat u geslagen werd in de stad werd u nogmaals door twee onbekenden geslagen. Hiervoor legde u geen klacht neer. Een maand nadat u uit uw woning werd gezet, werd ook uw vriend (Y.) door zijn ouders aan de deur gezet. Hij ging op zijn werk in Rahovicë wonen. U zag hem nadien nog tweemaal. Nadat u uit uw woning werd gezet, ontving u nog vier dreigsm'sjes. Op 17 of 18 september 2010 diende u hiervoor klacht in bij de politie maar dezelfde agenten noteerden uw klacht opnieuw niet en lachten u enkel uit. Daarom besloot u Servië uiteindelijk op 28 september 2010 te verlaten, richting België. Uw neef (A.) regelde uw reis. Op 30 september 2010 vroeg u hier asiel aan. Een tweetal weken geleden vernam u van uw neef (A.) met wie u in contact stond, dat ook (Y.) Servië heeft verlaten, richting België. Ter ondersteuning van uw identiteit en/ of asielaanvraag legde u uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 15 juni 2009 te Preshevë, en uw Servisch rijbewijs, uitgereikt op 17 september 2007 te Preshevë, neer.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen tal van tegenstrijdigheden vertonen, waardoor de geloofwaardigheid van uw homoseksualiteit en van uw vluchtmotieven wordt ondermijnd. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) meermaals dat u sinds 2003 een relatie heeft met (Y.). U bevestigde dat u veertien was toen jullie een seksuele relatie begonnen (gehoor CGVS, p. 3 en 4). In uw vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u echter pas 4 jaar geleden een vriend te hebben gehad (vragenlijst DVZ, p. 2). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid beweerde u hoofdpijn te hebben. U stelde expliciet dat u tijdens uw gehoor op het CGVS de correcte data gaf (gehoor CGVS p. 17). Dit is echter geen afdoende uitleg om deze belangrijke tegenstrijdigheid te weerleggen. Er mag van u verwacht worden dat u het begin van uw eerste en enige homoseksuele relatie correct in de tijd kan situeren.

Aanvankelijk beweerde u tijdens uw gehoor op het CGVS meermaals dat uw homoseksuele geaardheid pas werd ontdekt in 2010. Zo zouden u en (Y.) in april of juni 2010 door vier jongeren betrappt zijn terwijl jullie betrekking hadden. Jullie werden geslagen en beledigd (CGVS, p. 6 en 9). De volgende dag werd u in de stad Preshevë aangevallen door vijf of zes personen waarbij u geslagen en beledigd werd omwille van uw seksuele geaardheid. U diende hiervoor klacht in tegen uw belagers en u deelde uw seksuele geaardheid mee, maar de twee agenten van dienst lachten u enkel uit en zeiden dat ze niets voor u konden doen. Toen u later die dag thuiskwam werd u door uw ouders uit het huis gezet. Ze hadden van dorpelingen vernomen dat u homoseksueel bent (CGVS, p. 3). Nadat u uit uw woning werd gezet, ontving u nog vier dreigsm'sjes. Op 17 of 18 september 2010 diende u hiervoor klacht in bij de politie maar dezelfde agenten noteerden uw klacht opnieuw niet en lachten u enkel uit. U haalde ook aan nog een derde keer geslagen te zijn. U verklaarde uitdrukkelijk dat niemand iets van jullie relatie wist van 2003 tot 2010 (gehoor CGVS p. 3, 6, 9-16). In uw vragenlijst van de DVZ verklaarde u echter dat uw homoseksualiteit reeds twee jaar geleden ontdekt werd (vragenlijst DVZ, p. 2). Hiermee geconfronteerd wijzigde u uw verklaringen volledig. Nu beweerde u dat u en (Y.) reeds twee jaar geleden door één persoon in de wagen betrappt zijn terwijl jullie seksuele betrekkingen hadden. U stelde in dit verband ook dat u twee jaar geleden, in Preshevë op straat geslagen werd omwille van uw homoseksualiteit. Nochtans was u daarvoor net gevraagd naar het aantal keren dat u werd geslagen waarop u antwoordde dat u drie keer geslagen werd. De drie keren situeerde u in 2010 binnen een tijdsspanne van enkele weken (CGVS, p.16). Door wie en hoeveel personen u twee jaar geleden geslagen werd wist u bovendien niet te vertellen. U wist enkel dat het een onbepaald aantal medemens betraf (CGVS, p. 17). Gevraagd waarom u niet eerder verteld had dat u twee jaar geleden eveneens geslagen werd antwoordde u dat u hier niets over wou vertellen, hetgeen bezwaarlijk kan aanvaard worden als uitleg voor deze omissie (CGVS, p. 17). Deze totale wijziging van uw verklaringen ondermijnt mede uw geloofwaardigheid. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde slechts eenmaal de politie te hebben gecontacteerd (vragenlijst DVZ, p. 2). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal maakte u aanvankelijk melding van twee klachten, om ten slotte te stellen dat u drie keer klacht heeft neergelegd bij de politie (gehoor CGVS p. 10,13, 16 en 18).

Geconfronteerd met enkele van deze tegenstrijdigheden en anomalieën verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken niet alles verteld te hebben omdat ze er gezegd hadden alles kort te

vertellen (gehoor CGVS p. 18). Dit is echter geen afdoende uitleg voor de tal van ongerijmdheden tussen uw opeenvolgende verklaringen, te meer daar u bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat u al uw problemen verteld heeft tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoor CGVS p. 2, 18). Eveneens bevestigde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal – alvorens uw verklaringen volledig te wijzigen – meermaals dat u alle problemen die u kende verteld heeft (gehoor CGVS p. 13, 16-17). Bijgevolg blijven de aangehaalde tegenstrijdigheden onverminderd overeind.

Uw geloofwaardigheid wordt verder uitgehold door het feit dat er de nodige vraagtekens kunnen worden gezet bij uw relatie met (Y.Y.). Hoewel u beweerde gedurende zeven jaar een relatie met hem te hebben gehad, kende u zijn geboortedatum niet. De naam van zijn moeder kende u evenmin (gehoor CGVS p. 4). Ook is het opmerkelijk dat u geen enkele anekdote of ruzie kan beschrijven, terwijl u verklaarde zeven jaar lang een relatie met (Y.) te hebben gehad (gehoor CGVS p. 11). Hetzelfde kan gesteld over het feit dat (Y.) volgens u geen vrienden, vriendinnen of collega's zou hebben gehad (gehoor CGVS p. 6-7). Verder maakt u geenszins aannemelijk waarom (Y.) pas een maand nadat jullie relatie ontdekt werd en u reeds op straat was gezet, door zijn ouders werd buitengezet. Ook het feit dat u hem hierover geen vragen zou hebben gesteld is allerm minst geloofwaardig (gehoor CGVS p. 11). Ten slotte kunnen nog vragen worden gesteld bij het feit dat u en (Y.) geen concrete afspraken hebben gemaakt over een vlucht naar België en over het contact houden met elkaar. Het feit dat u geen idee heeft hoe uw neef (A.) ten slotte weet dat (Y.) naar België zou gekomen zijn – aangezien ze ruzie hadden – roept eveneens vragen op (gehoor CGVS p. 12-13).

Verder beweerde u dat u ondanks het feit dat u op zoek ging naar bars, clubs, ontmoetingsplaatsen en organisaties voor homoseksuelen in Nis, Vranje en Belgrado, dergelijke zaken niet heeft gevonden. Meer nog, u verklaarde dat voor zover u weet er geen zijn (gehoor CGVS p. 8, 14-15). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd toegevoegd dat Servië een aantal actieve (geregistreerde) homo-organisaties kent en dat er in Belgrado en in Novi Sad enkele homoclubs en homo(vriendelijke) bars bestaan. Ten slotte beweerde u dat homoseksualiteit – behalve een stemming in het Servische parlement rond het homohuwelijk in 2009 – niet in de media besproken werd en bent u niet op de hoogte van een “Gay-Pride” in Belgrado (gehoor CGVS p. 9, 15-16). Nochtans blijkt uit dezelfde informatie dat in 2008 voor het eerst een persoon veroordeeld werd wegens het bedreigen van een activist van de “Gay Straight Alliance”. Ook werd in september 2008 voor de vijfde keer het “Queer festival” in Belgrado gehouden. De politie kwam tussen en beschermde de festivalhangers. Hun belagers werden gearresteerd. Er kwamen sterke publieke reacties op de aanvallen en het geweld werd veroordeeld door het Ministerie van Mensenrechten en Vrijheden en talrijke NGO's.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

Uw Servische identiteitskaart en uw Servisch rijbewijs zijn niet van die aard uw geloofwaardigheid alsnog te herstellen. Ze bevestigen enkel uw identiteit welke niet in vraag werd gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook een klaarblijkelijke beoordelingsfout. Tevens voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève.

2.1.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst te zijn ontvlucht na problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid. In de bestreden beslissing wordt op omstandige en duidelijke wijze

aangegeven dat aan de door verzoeker aangevoerde problemen geen geloof kan worden gehecht, gelet op (i) een aantal flagrante tegenstrijdigheden in zijn verklaringen omtrent zijn relatie met Y., de concrete incidenten die zich zouden hebben voorgedaan en de klachten die hij zou hebben ingediend bij de politie (ii) zijn onwetendheid over Y., de persoon met wie hij een langdurige homoseksuele relatie zou hebben gehad en met wie hij zou betrappt zijn tijdens homoseksuele daden (iii) zijn vage verklaringen omtrent de beleving van homoseksualiteit in het algemeen in zijn land van herkomst.

Verzoekers theoretische betoog aangaande een aantal vluchtelingenrechtelijke begrippen en de bewijsvoering zijn geenszins dienstig om de concrete en pertinente motivering van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS), herhaalt verzoeker dat in het kader van de vragenlijst slechts één vraag werd gesteld, zodat hij slechts een samengevat verhaal van de voornaamste feiten heeft gegeven.

Bij het invullen van de vragenlijst wordt weliswaar vermeld dat van de asielzoeker verwacht wordt dat hij kort zijn relaas uiteenzet en geen uitvoerig overzicht van de feiten geeft, maar hierbij wordt tevens benadrukt dat hij de belangrijkste elementen nauwkeurig dient weer te geven (administratief dossier, stuk 8, p. 1). Bovendien verklaarde verzoeker bij aanvang van het gehoor op het CGVS dat hij alle feiten die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst, heeft kunnen weergeven bij de DVZ (administratief dossier, stuk 3, p. 2), zoals reeds in de bestreden beslissing werd opgemerkt. De vastgestelde tegenstrijdigheden betreffen (i) het jaar waarin hij zijn homoseksuele relatie met Y. zou begonnen zijn, 2003 dan wel 2006 (ii) het ogenblik waarop hij voor het eerst betrappt zou zijn geweest en zijn geaardheid bekend raakte, waarbij hij voor de DVZ stelde dat dit in 2008 gebeurde, terwijl hij zijn problemen op het CGVS allemaal in de loop van 2010 situeerde (iii) het aantal klachten dat hij bij de politie zou hebben ingediend. Deze elementen raken wel degelijk de kern van verzoekers asielrelaas, waardoor van hem kan worden verwacht dat hij hierover correcte en duidelijke verklaringen zou hebben afgelegd wanneer hem op de DVZ gevraagd werd naar de feiten die zijn rechtstreekse vluchtaanleiding vormen. Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat hij hierover voor de diverse asielinstanties coherente en nauwkeurige verklaringen aflegt en hij deze feiten op een zorgvuldige en geloofwaardige wijze weergeeft, dit reeds van bij de aanvang van de procedure.

De in de bestreden beslissing opgenomen tegenstrijdigheden vinden allen steun in het administratief dossier, zijn pertinent en ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid het door verzoeker aangevoerde asielrelaas. De vraag om zijn problemen bondig te formuleren voor de DVZ kan geenszins een verklaring bieden voor de voormelde frappante incoherenties. De thans in het verzoekschrift weergegeven verklaringen omtrent zijn klachten bij de politie vormen slechts een combinatie van zijn eerdere verklaringen voor het CGVS en de DVZ, hetgeen evenmin afdoende kan worden geacht ter weerlegging van de bestreden motivering op dit punt.

De geloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid en de concrete problemen die hij hieraan verbindt wordt verder ondermijnd door de opvallende onwetendheid omtrent Y., de persoon waarmee hij volgens zijn verklaringen nochtans gedurende 7 jaar een relatie zou hebben gehad. Dat verzoeker toch een aantal zaken over Y. wist te vertellen weegt geenszins op tegen de vastgestelde onwetendheid omtrent elementaire gegevens als de geboortedatum van Y., de naam van diens moeder, enige anekdote over hun relatie of namen van vrienden of collega's van Y. Ook verzoekers verklaringen niet met Y. te hebben gesproken over hun afzonderlijke vlucht vanuit Servië naar België en geen afspraken te hebben gemaakt om naderhand contact te kunnen houden, verhinderen enig geloof te hechten aan hun vermeende relatie en de problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid. Er kan geenszins worden ingezien op welke wijze het in het verzoekschrift aangevoerde geheime karakter van hun relatie een verklaring zou kunnen bieden voor de onwetendheid en desinteresse in hoofde van verzoeker.

Ook de motivering van de bestreden beslissing aangaande de vaststelling dat verzoeker geen weet heeft van ontmoetingsplaatsen en organisaties voor homoseksuelen, noch van in de media vermelde incidenten, blijft onverminderd overeind en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden geaardheid. Verzoekers argumentatie dat hij nooit verklaard heeft activist te zijn wijzigt immers niets aan de vaststelling dat van hem redelijkerwijze enige kennis mag worden verwacht omtrent dergelijke zaken indien hij werkelijk sinds zijn 14 jaar een homoseksuele relatie zou hebben gehad en hierdoor ernstige problemen zou hebben gekend in zijn land van herkomst.

De in het verzoekschrift opgenomen verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie van homoseksuelen en de houding van de autoriteiten in zijn land van herkomst is, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, niet dienstig.

Het voorgaande in acht genomen, kan in hoofde van verzoeker het bestaan van een vluchtelingenrechtelijke vrees niet worden aangenomen.

2.2.1. Verzoeker voert aan dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal zou niet hebben uitgelegd waarom verzoeker niet aan de voorwaarden van deze bepaling voldoet terwijl zijn afkomst en identiteit niet worden betwist.

2.2.2. De commissaris-generaal heeft op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, houdt niet in dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker baseert zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze die de grondslag vormen van zijn asielrelaas. Gelet op de bovenstaande vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van dit relaas, maakt hij ook niet aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in zijn land van herkomst een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.3. Het voorgaande in acht genomen zijn er geen elementen voorhanden die in hoofde van verzoeker wijzen op het bestaan van een vluchtelingenrechtelijke vrees in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER